

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, der nu talte, med Hensyn til den Betydning, som dette Arbejde kan faa. Jeg tror, at det kan faa Betydning for hele det politiske Valglovsspørgsmaal, men ogsaa i høj Grad Betydning for Spørgsmaalet om vor kommunale Valglov. Min Mening herom er ogsaa stadfæstet ved de mange Udtalelser, jeg har hørt fra praktiske Kommunalmedlemmer med Hensyn til den Del af Opgaven, som er medtaget i det Forslag, jeg har bragt frem paa Rigsdagen, og som det ikke oprindeligt var Tanken at medtage.

Det ærede Medlem forstod ikke — og det 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) var inde paa den samme Betragtning —, at jeg saa bestemt hævdede, at Arbejdet burde søges gjort indenfor den nugældende Grundlovs Rammer. Men jeg mener, at hvis der skal komme noget praktisk ud af dette Arbejde, maa man holde sig indenfor denne Ramme. Der er under Forhandlingen i Folketinget stillet et Forslag om, at Kommissionen skulde kunne beskæftige sig med Spørgsmaal om Grundlovsforandring af de Paragraffer, der omhandler Folketingets og Landstingets Medlemsantal. Det var et Forslag, der var stillet ved Sagens anden Behandling. Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer her i dette høje Ting vilde mene om et Grundlovsforslag, der indeholdt Bestemmelser om, at vi skulde højere op med Folketingsmedlemmernes Antal eller højere op med Landstingsmedlemmernes Antal. Jeg ved ikke, hvorledes man vilde anse dets Skæbne for at være ved en Folkeafstemning i dette Land. Hvis man tidligere var tilbøjelig til at mene, at det ikke vilde lykkes at faa det fornødne Procentantal af Stemmer til at stemme for et Grundlovsforslag, saa føler jeg mig i alt Fald personlig ganske overbevist om, at der ikke vilde komme Stemmer i tilstrækkeligt Antal til Bekræftelse af et Forslag af den Karakter. Jeg mener, at skal der, hvad der er min Forudsætning, komme noget praktisk ud af dette Arbejde, maa det være saaledes, at man holder sig indenfor Grundlovens Ramme, og mange Udtalelser, baade i det andet høje Ting og i dette høje Ting, bærer Vidne om, at det har været et almindeligt Ønske, at Sagen kom til en Behandling og Overvejelse, inden vi kunde vente noget almindeligt Valg paa ny her i Landet. Saa forstaar jeg bedre Socialde-

mokratiets oprindelige Stilling — og det kan jeg ogsaa tænke mig ligger bagved det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) —, for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet lagde ved første Behandling i Folketinget ingen Skjul paa, at det, han ønskede, var ikke nogen Grundlovsforandring med Hensyn til disse Paragraffer, men det var en dybtgaaende Grundlovsforandring, og han lagde heller ikke Skjul paa, at det var hans Overbevisning, at hvis man først kom i Gang med Arbejdet, vilde det tage et mægtigt Omfang. Se, det er jo et helt andet Spørgsmaal, og det kan maa ske begrunde endnu mere, hvorfor jeg mener, det vilde være ufrugtbart at komme ind paa denne Tanke.

Ellers skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger om det mere praktiske, som blev omtalt af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) med nogen Tilslutning af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper).

For det første vedrørende Kommissionens Medlemsantal maa jeg sige, at jeg i al Almindelighed er en Tilhænger af, at en Kommission er saa lille, som det er muligt at gøre den under Hensyn til de Interesser, der skal varetages. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at naar her er kommet 4 Stedfortrædere med, er det for at imødekomme Ønsker, der er kommet frem i Folketingsudvalget fra radikal og socialdemokratisk Side. Endelig vil jeg ogsaa minde om, at Kommissionen nu ogsaa har den kommunale Opgave, og de 8 Medlemmer, der der er Tale om, bevirker jo en Forøgelse af Kommissionen, der ellers, saaledes som det var tænkt fra min Side, vilde have været som et almindeligt 15 Mands Udvalg her paa Rigsdagen. — Baade det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds omtalte, at Grænserne var ikke trukne meget klart og snævert med Hensyn til de kommunale Medlemmers Deltagelse i Arbejdet. Det giver jeg de ærede Medlemmer Ret i, men Forholdet er ogsaa det, at jeg ikke har anset det for praktisk og heldigt at drage nogen snæver Grænse. Jeg tror, at man meget bedre i Kommissionen kan overveje, hvorledes det vil være heldigst at arbejde, og tilrettelægge Arbejdet paa en naturlig og god Maade, og det vil da rimeligvis blive paa den Vis, at man samler de kommunale Spørgsmaal til visse Dage, hvor det da vil være rigtigt at indkalde de kommunale Medlemmer.

I øvrigt takker jeg for den Tilslutning